

**Antonius ad lectorem:
de litteris græcis.**

Litterulas græcas fluxerunt unde latinæ:

Si quis nosse cupit: longa terenda uia est.

Vt culmen teneas: subeundi mille labores.

Rara quidam res est: at preciosa tamen.

Maiores maiora petant: mihi parua secuto

Sufficiat pueris prima elementa dare.

Illam modo sine quibus non constat sermo latinus.

Et quæ si spernas: mox habere rudis.

Eiusdem Antonii in græcas litteras præfatio.

Qui litterarias introductiones ante hac latinis tradiderūt: immo uero qui longiores commentationes ex instituto grammaticen pfecti ediderunt: nullam fere partem attigere: in qua nō aliquid ex græco desumpserint: ita tamen scripserunt ut cum utriusq; linguæ gnaris & non cum pueris rudibus & indoctis loquerentur. Nam & cum de litteris deq; dictionum orthographia disputant: cum de accētū atq; syllabarum quātitate: cum de nominum etymologia & declinatiōe: cū de partium orationis constructione: totam rationem inchoatam relinquūt: atq; nos ad græcos autores mittunt. Græcæ uero littæ quæ uia nostris hominibus tradi possint non est impromptu: propterea quod præceptorum nō minor est pœnuria quam librorum: sed quod magis obstat: est icredibilis hominum ueternus: qui adeo ad hanc unam rem obtorpuerūt: ut iā monstro simile habeatur: si quem uiderint græca legere: ne dum loqui aut intelligere. Ego uero cum in meis introductionibus multos locos ex græco pendentes inchoatos reliquissē: communicata reprius cum Ario lufitano: a quo uno: si quid usquam est græcarum litterarum apd nos emanauit: ausus sum facere: quod alius harū rerum peritior facere debuisset. non quidem omnia quæ sermo latinus ex græco fonte desiderat: sed illa tantum sine quibus introductiones nostræ cōstare nō possunt. Et quia non contigit nobis græcarum litterarum typos omnes habere: & quod omnibus quibus præcepta nostra scribuntur: ignotæ sunt: usi sumus magna ex parte latinis. Quæ tametsi autore Plinio satis commode possunt græcas omnes designare: non tamen semper id asseq possumus: cum ex diuersis litteris plerumq; eadem uox efficiatur: & ex eadē noce diuersos sensus coniectare liceat. ut quod eta. iota. & ei oi diphthongi eundem sonum nobis exhibent: & alia ad hunc modū. Imprimis itaq; litteras græcas & earum nomina grece & latine eregione descripta proposuimus: & de illarum prolotione non nihil adiecimus. tum de diphthongis & accentibus aliquid attigimus. de nominum deinde declinatione simul & accentu cuius rei gratiam hunc laborem assumpsimus: p captu nostro hec fuerint a nobis degustata. Qui ulteriora nosse desiderant: ad grecorum scholas illis eūdum esse moneo. nam ego is sum qui neq; tardos opperior: neq; precedentibus inсто.

Alphabetum græcum & latinum.

α	β	γ	δ	ε	ζ
α2φα	βητα	γαμμα	δελτα	εψιλον	ζητα
alpha	beta	gamma	delta	epsilon	zeta
a	b	g	d	ebreuus	z
η	θ	ι	κ	λ	μ
ητα	θητα	ιωτα	καππα	λαμπα	μι
eta.	theta.	iota.	cappa	lampda.	mi
e longa	th	i	c	l	m
ρ.ν.υ.	ξ	ο	ω	π	ς
ηι	ξι	ομικρον	ωι	πο	σιγμα
ni	ix	omicron	pi	ro	sigma
u	x	obreue	p	r	s
τ.τ.	υ	φ.φ.	χ	ψ	ω
ταυ	υ.psilon	φι	χι	ψι	ωμεγα
tau	ypsilon	phi	chi	psi	omega
t	ygræcum	ph	ch	ps	o longum

De litterarum prolatione.

Q Vattuor & uiginti litteræ sunt in usu apud græcos in hac serie.

α. alpha quæ ab illis profertur eodem sono quo nos illā pferimus.

β. beta profertur ab illis quasi per. u. consonantem nostram & i. uocalē nos beta illam uocamus quia. η. semper uertitur in. e.

γ. gamma eodem sono profertur ab illis quo nos. g. nostrum pferimus a. uel. o. uel. u. sequentibus: & quo cum reliquis proferri deberet.

δ. delta eadem uoce profertur ab illis qua nos. d. nostrum enunciamus.

ε. epsilon eodem sono profertur ab illis quo nos. e. breuem.

ζ. zeta eodem sono illi proferunt: quo nos. z. nostrum proferimus. sed ab illis zita uocatur a nobis zeta. quia. η. uertitur in. e. longam.

η. eta ut diximus ab illis pfertus ita quasi per iota nos quasi per. e. longā.

θ. theta. eadem uoce illi proferunt quo nos. th. pferre deberemus sed ab illis thita a nobis theta dicitur ita. uerso in. e. longum.

ι. iota eodem sono illi proferunt: quo nos. i. nostrum efferimus.

κ. cappa. eodem sono illi enunciant quo nos. c. nostrum. a. uel. o. uel. u. sequentibus & quo cum aliis proferri deberet.

λ. lampda eodem sono illi proferunt: quo nos. l. nostrum.

- u. mi eadem uoce illi pronunciant: quo nos. m. nostrum.
 v. ni eadem uoce illi proferunt: quo nos. n. nostrum.
 ξ. eodem sono proferitur a græcis quo a latinis. sed ab illis appellatur .xi.
 ita ut incipiat a se ipsa & definat in .i. uocalem: a nobis litteris in uersis
 ix. ita ut incipiat ab .i. uocali & definat in seipsam
 o. omicron. eodem modo proferitur a græcis quo a nobis. o. breue.
 π. pi. eadem uoce illi proferunt: quo nos. p. nostrum efferimus.
 ρ. ro. in principio dictionum & in medio si geminetur: semper a græcis
 aspiratur: atq; eodem sono proferitur ab utrisq;
 ς. sigma eodem modo proferitur a græcis quo a latinis: sed utriq; perpe-
 ram pronunciant: quod aliubi demonstrauiamus.
 τ. tau. eodem modo proferitur a græcis quo a latinis. t. exile. sed a græcis
 appellatur tau. quasi definat in .u. consonantem a latinis tau. quasi de-
 finat in .u. uocalem.
 υ. ypsilon eodem modo proferri debet a græcis & a latinis sed cuiusmo-
 di sonus ille debeat esse alibi diximus.
 φ. phi. eodem modo pronunciat a græcis quo a nobis proferri debe-
 ret: non quasi nunc proferimus hoc est quasi per. f. litteram.
 χ. chi. eodem modo proferitur a græcis: quo a latinis proferri debet.
 ψ. psi. eodem modo enunciat a græcis quo latini ante suum antisigma
 proferebant: & nunc. ps. litteras pronunciant.
 ω. o mega eodem sono illi proferunt quo nos. o. longum proferimus.
 Aduertendum tamen quod si post. cappa. siue lampda. siue. ni. sequan-
 tur epsilon. aut eta. aut iota. aut ypsilon. a græcis proferri uoce quadā
 in articulata: cappa uidelicet sono qualem nequeo monstrare: at sen-
 tio tantum. lampda quali nos hispani. ll. duplex. ni quali. nn. duplex
 pronunciamus. Sed an recte illo modo proferant. ipi uiderint. nos id
 non posse fieri asseueramus: propterea quod consonantes æque uires
 suas ad uocales sequentes perferant: nominatimq; Quintilianus de
 cappa. id dicat.
 Aduertendum quoq; in scriptura græca quoties post gamma sequitur
 alterum gamma uel cappa. uel chi. uel. xi. loco gamma debere pronū-
 ciari. ni litteram. aut si proferatur ni. litteras illas loco ni debere scribi
 cuius rei causam attulimus in libello de ui & potestate litterarum: cū
 de. n. littera ageretur.
 Aduertendum præterea si post ni litteram sequatur tau. loco tau debere
 proferri. delta: ne fiat ut illi dicunt sonus retorridus.
 Si post. m. sequitur. p. p. uertitur in sonum. u. consonantis.

D Arum quattuor & uiginti litterarum duo sunt genera. septem uocales. alpha. epsilon. eta. iota. omicron. ypsilon. o. mega. reliquæ omnes sunt consonantes. Vocales rursus in tres partes diuiduntur: in duas semper breues epsilon & o micron. duas item semper longas. ω. & η. & in tres medias siue ancipites hoc est quæ possunt esse breues & longæ. α. ι. ypsilon. Consonantes rursus in duo genera diuiduntur: in octo semiuocales zeta. xi. psi. lambda. mu. ni. ro. sigma. quarum tres priores duplices dicuntur. zeta pro. sd. xi. pro. cs. uel. gs. psi. pro. ps. quique posteriores liquidæ que etiam immutabiles appellantur. lambda. mu. ni. ro. sigma. Et in nouem mutas beta gamma delta cappa. pi. tau. theta. phi. chi. Quarum tres sunt exiles. cappa. pi. tau. tres aspiratæ. chi. phi. theta. tres mediæ gamma. beta. delta.

ω.
β.
φ.

τ.
α.
δ.

κ.
γ.
χ.

exiles.

mediæ.

aspiratæ.

De nota aspirationis.

A spirationis notā antiquiores græci in ordine aliarum litterarum perinde ac si esset littera posuerunt: quæadmodum & apud latinos nunc ponitur. Deinde η. litteræ figuram per lineam transversam mediani diuidentes in hunc modum. η. dextram illius partem exilitatis: sinistram uero aspirationis notam esse uoluerunt. illam Palæmō uicentinus exilem: Gryllus leuem nominauit. Idē que aspirationis nota erat: flatilem dixit. Per priorem dictiones a uocalibus incipientes que debent proferri exiliter: notauerunt: per posteriorem que debeant aspirari Iuniores eandem rationem secuti o mediani diuiserunt in hunc modum. c. o. possunt autem uocales omnes aspirari & non aspirari propter ypsilon que semper in principio dictionis aspiratur. Causam uero cur notam illam ex litterarum serie tollentes uocalibus impendere fecerint hanc fuisse tradunt: ne spiritus uidelicet ille extra uocalē esse putaretur atque occasionem daret putandi esse litteram: que sequentē uocalē feriret quemadmodum apud hebræos he littera: q̄ ex eo inter līas numeratur quod flatus ille suus quodā modo sonat. Sed cum ex consonantibus quattuor a græcis aspirarentur: cur theta phi chi figuras accommodarit: rho uero propriam figuram non dederint: hanc fuisse causam putandum est: quod in tribus illis aspiratio intra ipsas est: & cum ipsis erumpit: in rho. potius extra est: & cum uocali sequente coalescit.

De diphthongis.

A iii

Diphthongi proprie dictæ apud græcos sex sunt.

αι. quæ apud illos profertur quo sono nos enūciamus. æ. nostram diphthongon. atq; semper in eandem uertitur. ut αι κος æacus.

αυ. quæ apud illos profertur tali uoce quali nos aue: si auferas. e. finale hoc est per. u. consonantem. Hæc diphthongus apud nos semper uertitur in. au. ita ut. u. sonet quasi uocalis. ut αυ λα.

ει. quæ apud illos tali sono profertur quali nos. i. longum proferimus: atq; apud nos in. i. longum plerumq; uertitur: ut brabeion brabium. aliquando in. e. longum. ut penelopeia penelopea.

ευ. quæ apud nos tali uoce profertur: quali eua si auferas. a. finale hoc est quasi per. u. consonantem. apud nos semper uertitur in. eu. diphthongon: ita tamen ut. u. sonet quasi uocalis. ut ευ πόεϋς.

οι. quæ apud illos tali uoce profertur quali nos. i. longum proferimus. apud nos in. œ. diphthongon semper uertitur. ut οικονομος œconomus. phionyx phoenix.

ου. quæ apud illos tali uoce profertur quali nos. u. uocalem efferimus: atq; in eandem semper apud nos uertitur. Cumq; apud græcos. u. uocalis non habeatur: per hæc diphthongon illā representat. ut ουλος dulos. Per hanc quoq; exhibent. u. consonantem nostram: sed illam quasi uocalem pferūt. ut ουλοειρος pro siluanus. ουερωας pro uestasianus.

Improprie diphthongi sex quoq; sunt: quibus antiquiores græci utebatur sequentibus uocales minusculis litteris quasi significare uolentes quod surdum nescio quid sonabāt: quas deinde iuniores subscripserunt & ut antiquitatem illā designarent: & quod sonus ille subobscurus in defuetudinem abiit.

α. alpha subscripto. i. paruo sonat apud illos quasi. a. longum: atq; apud nos in. a. longum uertitur. ut asma. atos. thrax. cos. thrascias. & in datiuis prime declinationis. ut martha. theologia.

η. eta subscripto iota paruo apud illos sonat quasi. i. longum. Nos quoq; in. e. longum uertimus. ut in datiuis primæ & secundæ declinationis ut anchises datiuo anchise. calliope datiuo calliope.

ω. subscripto iota paruo apud græcos sonat quasi o longum. apud nos plerumq; uertitur in. œ. diphthongon. ut tragœdia tragœdia. aliquando in. o. longum. ut palinœdia palinodia.

υ. psilon adscripto iota paruo apud illos sonat ypsilon longum apud nos semper uertitur in. yi. diphthongon. ut harpyia. œconomyia orithyia & per. y. longum quemadmodum a græcis profertur.

h. adscripto ypsilo apud illos sonat tali uoce quali apud nos profert iui
si auferas. i. finalem: hoc est quasi per. u. consonantem. ut $\omega\rho\zeta\eta\nu\lambda\alpha$
apud nos transferretur in. eu. dipthongon.
ω. mega adscripto. ypsilo profertur ab illis tali sono quali nos pferimus
oua. si auferas a. finalem hoc est quasi per. u. consonantem: qua dipht
thongo soli greci iones utuntur. dicētes $\omega\nu\tau\omicron\zeta$. pro $\alpha\nu\tau\omicron\zeta$. apud nos
in uno tātum nomine hebraico scribitur in sacris litteris hoc est moy
ses. ubi aut. y. nullum sonum habere debet: sed proferendum est moy
ses quemadmodum Iuuenalis. Strabo. Plinius. Iustinus protulerunt
& ex nostris grecis theologi prope omnes doctores. Ex latinis Iuuen
cus in quattuor euangelia. Arator in apostolica historia. Prudentius
in uariis operibus. aut si contendas ypsilō debere proferri: quasi. u. p
ferēdum esse. ut in. au. eu. diximus.

De accentu.

Accentus apud græcos quemadmodum & apud latinos tres sunt a
cutus. grauis. & circūflexus. Sed acutus & circūflexus dictiōis sunt
accentus: grauis uero syllabæ tantum: unde & syllabicus accētus dici
tur. Est tamen quādo accentus grauis est dictiōis accētus: cum uide
licet in consequētia grauis pro acuto ponitur: id in fine tātumq; dicti
onis. dico in consequētia hoc est cum oratio festinat ad clausule exitū
alioqui nūquam grauis poneretur pro acuto. Latini nō consueuerūt
accentus apicibus notare: nisi tātum ex Quintiliani præcepto in dicti
onibus ambiguis ratiōe accētus. At græci passim illos in qualibet par
ticula imponunt: hoc modo. acutum apice tenui sursum ducto: ita ta
men ut paulum in dextram manum declinet in hūc modum $\wedge$. Gra
uē apice tenui deorsum ducto: ita tamen ut ad eādem dextram paulu
lum declinet in hunc modum. $\searrow$. Circūflexum ex utroq; ductu cō
ponunt: ut partim ascendat partim descendat in hunc modū. $\wedge$. Gra
uis itaq; cum sit ut diximus syllabæ & nō dictiōis accentus in quali
bet syllaba collocari potest: præterquam in qua prædominās accētus
collocatur: hoc ē acutus uel circūflexus. Acutus ultimum siue penul
timum siue tertium a fine locum possidere potest. Circūflexus duas
tantum obtinet sedes hoc est ultimam & penultimam.
Est animaduertēdum præterea quod dictio habēs syllabam ultimā gra
uē a græcis dicit barytona. quæ uero ultimā acuit: oxytona. q̄ penul
timā acuit: paroxytona siue barytona. que antepenultimam pparoxy
A iiii

rona. Quæ tamen ultimam circumflectit perispomene appellatur. p
perispomene quæ penultimam. His prælibatis propono regulas acce
tibus græcis deferuientes.

Prima regula.

Accētus acutus poni potest in ultima syllaba: siue illa sit brevis: ut calós
sophós. agathós. siue sit longa absq; synæresi. ut pentecoste. parasce
ue. anatole. nam si habet synæresin circumflectitur.

Secunda regula.

Accentus acutus potest in penultima syllaba poni: siue illa sit brevis se
quenti altera breui: ut lógos. pónos. onos. siue sit brevis sequenti lon
ga per naturam. ut lébes. etos. tapes. étos. siue sit longa sequenti alte
ra longa. ut éthre. dáphne. dione.

Tertia regula.

Accentus acutus potest poni in antepenultima siue sequantur duæ bre
ues. ut dáctylos. apóstolos. ámpelos. siue sequantur lóga & brevis. ut
ægialia. polydoros. Nam si brevis cum longa aut duæ longæ sequan
tur accentus in penultimam transfertur. ut diceos in nominatio an
tepenultimam acuit. in genitio dicæu penultimam.

Quarta regula.

Circumflexus accentus collocari potest in ultima syllaba: modo sit natu
ra longa uel ex synæresi. ut pentecostes in genitio & pētecoste in da
tuo. naufica pro nauficæ. demophon pro demophóon ex regula in
ferius ponenda sexto loco.

Quinta regula.

Circumflexus accentus poni potest in penultima per naturam lóga: mo
do ultima sit brevis ut musa. mæa. Sed aduertendum ai. & oi. diphthō
gos græcas quod ad rationem accentus attinet: pro breuibus esse ha
bendas. ut musai in plurali penultimam circumflectit: quanquam ul
tima sit longa diphthongo.

Sexta regula.

Syllaba ultima per synæresin contracta in qua debeat accentus circum
flexus collocari: constare oportet ex acuta in penultima & graui in ul
tima. ut quod de nauficæ & demophóon paulo ante diximus. Ad
uertendum tamen huiusmodi synæresin non nunquam fieri ex dua
bus grauibus existente accentu in antepenultima. ut chryseos chrysus
argyreos argyrus. chalceos chalcus.

Septima regula.

Ultima syllaba existente longa per naturam: accentus acutus nō potest

in antepenultima collocari: sed aut manet in eadē ultima: aut trāffer-
tur in penultimā. Quæ regula ab omnibus græcis præterquam ab at-
ticis: obseruatur. illi nanq̃ meneleos & similia que per tertiam decli-
nationem græcam inflectuntur: accentu in antepenultima acuto pro-
ferunt: quanquam ultima per o mega scribatur: atq̃ ut paulo ante di-
ximus ai & oi diphthongi in fine dictionis posite pro breuibus habē-
tur: quod ad rationem accentus attinet.

Octaua regula.

Diphthongus finalis habens ypsilon in fine si suscipit tonum circumfle-
ctitur. sunt autem huiusmodi diphthongi tres. αυ. ευ. ου.

Nona regula.

Monosyllaba neutra circumflectuntur. ut pyr. pan. totum. scor.

Decima regula.

Nominatiuus accusatiuus & uocatiuus absq̃ synæresi si in ultima susci-
piunt accentum: aciuntur. ut calós calon calé uel calós. Quod si ha-
bēt synæresin: circumflectūtur. ut nausica nausicá ó nausica

Vndecima regula.

Genitiuus & datiuus in longas desinentes si super se tonum habent cir-
cumflectuntur. ut time. times. time. sophos sophu sopho.

Duodecima regula.

Genitiuus in. os. disyllabum desinens acuit semper ultimam. ut bus bo-
os zeus dios. cres cretos. car caros. graus graos.

Tredecima regula.

Genitiuus non desinens in. os. disyllabam habet accentum in eadē syl-
laba in qua rectus. ut agathos agathu. logos logu léxis lexeos. Quod
si rectus accentum habeat in antepenultima & genitiuo in lógam ter-
minetur: transfertur accentus in penultimam. per regulam septimam
ut dicæos dicæu. Quod si genitiuus creuerit una syllaba quod euenit
in nominibus quintæ declinationis quia in. os. breuem terminat: ac-
centus in sequentem syllabam transfertur: ut maneat in antepenulti-
ma. ut ænigma ænigmatos.

Quartadecima regula.

Datiuus genitiui tonum habet & tempus. ut anchises anchisu anchise. ti-
mé times time. aeas éeantos áeaoti.

Quintadecima regula.

Accusatiuus in eadē syllaba tonum habet in qua genitiuus: præterq̃ in
nominibus quorum genitiuus est duarum syllabarum in os desinēs
quem diximus ultimam acuere. tunc enim accusatiuus penultimam

acuit. ut búś. boós. bóa. zeus. diós. dia. cres. cietós. créta.

Sextadecima regula.

Accusatiuus monosyllabus in. n. terminatus circumflectitur. ut clis cli-
dos clin. men menos men. sys syos syn.

Septima decima.

Vocatiuus in eodem loco accētum habet in quo rectus. ut lōgos o lōge
uel lōgos. time o time. Excipiuntur nomina composita in. es. lōgam
terminata: in quibus ultima grauis est aut ex synæresi circúflexa. i. his
namq; retrocedit tonus in una syllaba: ut demosthénēs o demosthē-
nes. hoc est de penultima in antepenultimam. itaq; per. e. breue in uo-
catiui scribitur. Et eodem modo antigēnes o antigēnes. aristoteles o
aristoteles. De circumflexis ex synæresi pericles ex eo quod est pericle
es o pericles. hoc est de ultima i penultimam. Composita uero in. on.
per o longum si uocatiuum terminant per o micron. accentum retrahūt
una syllaba. ut agamemnō o agamemnō. ápollon o ápollon.

Octauadecima regula.

Nominatiuus pluralis similem tonum atq; in eadem syllaba habet no-
minatio singulari. ut lōgos lōgi. Fœminina uero quæ ueniūt a ma-
sculinis illorum rationem sequūtur. Accusatiuus & uocatiuus nomi-
natiui pluralis tonum suscipiunt.

Nonadecima regula.

Genitiuus pluralis in. on. per o mega terminatur. Collocaturq; accētus
in ultima aut in penultima syllaba. Nam in antepenultima nūquam
potest collocari propterea quod ultima est lōga. In æquisyllabis si re-
ctus acuit ultimam: & genitiuus pluralis in ultima accentum habebit
ut time timō. si penultimam eodem modo in penultima ut logos lo-
gon. si antepenultimam accentus in penultimam traferetur. ut æni-
gma ænigmatos ænigmaton.

Vicesima regula.

Nominatiuus atq; proinde uocatiuus singularis terminationem habēs
communem græcis & latinis: tamen accētus græco & latino proferri
potest: mixtus tamen sermoni latino secundum regulas accentus lati-
ni proferendus est. In sermone uero græco accentus græci regulas se-
quatur oportet.

Prima & uicesima regula.

Si accentus græci ratio nobis fuerit incognita: tutius esse minusq; errori
obnoxium: si per regulas latinas uocabula moderemur: quam si artis

auxilio destituti feramur præcipientes in id quod se nobis ignoratibus obiecerit.

De nominis declinatione.

Sermo latinus quemadmodum & aliarum nationum linguæ nõ usque adeo purus est: ut non aliquid sibi aliunde adsciuerit. Cum uero magna illius pars ex sermone græco dependeat: non modo uocabulorum siluam ex eo detorsit: uerum etiam quosdam casus mere græcos usurpauit. Vnde Quintilianus: recentiores inquit instituerunt græcis nominibus græcas declinationes potius dare: quod tamen ipsi non semper fieri potest. & subdit. mihi autem placet latinam rationem sequi. quousq; patitur decor. Decoris autem illius nos iudices esse nõ possumus: neq; aliunde nobis constare potest: quam ex autorum usu. Veluti si uenerit in dubium an decentius per declinationem latinam inflectantur dido. onis. calypso calypsonis. io ionis. ut antiq; declinabant: an potius dido didus. calypso calypsus. io ius. ut seculum eruditius: quale fuit ætate Quintiliani: qui libro primo scribit. Neq; enim calypsonem dixerim ut iunonem: quãquam secutus antiquos. C. cæsar utitur hac ratione declinandi. sed auctoritatem inquit cõsuetudo superauit. Phocas præterea ubi de declinatiõe græca his uerbis scribit Errant qui didonis aut mantonis genitiuum dicunt. & uocum asperitatem & ueterum auctoritas eiusmodi declinationem repudiât. Quod si græcorum nominum græcam declinationem admittimus: & accentus quoq; græcos recipiamus necesse est. quare de utrisq; nobis hoc in loco agendum.

Habent græci partem orationis qua latini carent. arthron illi: nos articulum uocamus. Est autem articulus pars orationis: quæ præposita non mini demonstrat cuius generis est. Genera uero apud illos quinque sunt. Masculinum quod designatur articulo. o. ut o agathos. Fœmininum quod designatur articulo. h. ut agathh. Neutrum quod designatur articulo. l. ut l agathon. Commune duorum quod designatur articulis. o. & h. ut. o. & h. anthropos. Epiccenõ hoc est pmissum quod sub una uoce comprehendit animalia utriusq; sexus. ut o ætos. o. & h. chelidon. Articulus masculinorum in genitiuo est τοῦ i datiuo τῷ. in accusatiuo τόν. Articulus fœmininorum in genitiuo est τῆς. in datiuo. τῇ. in accusatiuo. τήν. Articulus neutrorum in gr̃o est τοῦ. in d̃to τῷ. in accusatiuo το. Vocatiuus articulo caret: cuius loco

ponimus o aduerbium uocandi. Græci ablatiuum non habent. Dualis & pluralis numeri articulos ideo non posuimus propterea: quod latini dualem non habent: pluralem raro usurpant: nisi quatenus articulum genitiui pluralis τῶν aliquando utuntur.

Declinationes græcorum quinque sunt: quæ omnes ad tres latinas reducuntur: nam quartæ & quintæ nullum nomen græcum reperitur. Quattuor priores declinationes sunt nominum æquisyllabicorum. quinta est crescētum una syllaba in genitiuo. illa isosyllabica hæc uero peritosyllabica appellant.

Prima declinatio.

Prima græcorum nominum declinatio quæ masculinorū est: duas habet nominatiui terminationes in. as. & in. es. per eta. quæ oīa mittunt genitiuum in. u. ut æneas æneu. anchises anchisu. Sed in. as. desinentia faciūt datiuū in. a. & in. es. desinentia faciūt in. e. utrobiq; s. nominatiui ablata. ut æneas ænea. anchises anchise. Accusatiuus ab utraq; terminatiōe fit. s. nominatiui mutata in. n. ut æneas ænean. anchises anchisen. Vocatiuus ab utraq; terminatiōe fit ablata. s. nominatiui. ut æneas o ænea. anchises o anchise. Sed attici o æneas & o anchises faciūt: quēadmodum in nominatiuo. In es uero gentilia in. a. faciūt uocatiuū. ut hic scythes o scytha. hic cappadōces o cappadōca. hic perses o persa. sed quando est proprium nomen o perse facit. Composita quoq; a metro quod est metior. & a polo quod est uēdo. & a tribu quod est exerceo in. a. faciunt uocatiuum. ut hic geometres o geometra. hic bibliopoles o bibliopōla. hic pædotribes o pedotriba. Sed cum uocatiui uocalis longa sit quemadmodum & nominatiui in tes. desinentia in. a. breuem terminant uocatiuum. ut hic prophetes o propheta. hic poetes o poeta. hic toxotes o toxota. hic lestes o lesta. Aliqua tamen notant in. e. ut æetes o eæte callipites o callipete. ænaretēs o ænarete. philothersites o philothersite.

In. as. desinentia quæ ad primam declinationem latinam referunt per ultimam nciūt siue illa sit breuis siue longa. ut andreas andreu. pythagōras pythagōru. ænéas ænéu. amyntas amyntu. Ex hac terminatiōe latini usurpant accusatiuum in. an. ut æneas ænean. pythagōras. pythagōran. Horatius secūdo sermo. Qualia uincūt pythagōran antiq; reum doctumq; plātōna. Vocatiuus quoq; usurpatur: quando in a. lōgū. definit. ut o andrea. o pythagōra. Quod si uocatiuus in. a. bre

ui terminatur accentus latini regulam sequimur. ut o ándrea ó pythagora.

In. es. per. e. longum quæ ad primam declinationem latinam referunt: omnia fere acuiunt penultimam siue illa sit brevis siue longa. ut anchises. orestes. priamides. panthoides. atq; proinde omnia patronymica masculina. Reperiuntur tamen nonnulla acuentia finalem. ut sophistes. tympanistes. origenistês & similia. Ex hac terminatiõe latini usurpant accusatiuum in. en. desinentem nam in. am. latinum est. ut priamides priamiden. panthoides panthoiden. Vergilius tertio æneidos. priamiden helenum graias regnare per urbes. Horatius primo carmi. tartara panthoiden iterum orco. Vocatiuus quoq; usurpatur: cum in. e. longum definit. ut Horatius secundo sermo. o laertiade quidquid dicam aut erit. aut non. Vergilius tertio æneidos. cõiugio anchise ueneris dignate superbo.

Nominatiuo æneas. æneu. ænea. ænean. o ænea uel æneas.

Ntõ anchises. anchisu. anchise. anchisen. ó anchise uel auchises.

Secunda declinatio.

Secunda græcorum nominum declinatio: quæ foemininorum tantum est in. a. uel in. e. longum desinentia in. es. communiter faciūt genitiuum. ut musa muses. calliõpe calliõpes. Desinentia uero in. a. longã uel in da. uel in tha. uel in ra. a nominatiui seruant in obliqs. ut theologia theologias. leda ledas. martha marthas. hemera hemeras. Datiuus fit a genitio ablata. s. ut muses muse. calliõpes calliõpe. theologias theologia. ledas leda. marthas martha. hemeras hemera. Accusatiuus fit a nominatiuo assumpta. n. ut musa musan. calliõpe calliõpen theologia theologian. leda ledan. martha marthan. hemera hemerã. Vocatiuus similis est noiatiuo. ut musa o musa. calliõpe o calliõpe.

In. a. desinentia quæ ad primam declinationem latinam referunt: quædam acuiunt ultimam. ut agyá. amiá. anthraciá. antipophorá. quædã acuiunt penultimam. ut omnia que in. a. longam desinunt. ut sophia theologia. ecclesia. comœdia. Quædam acuiunt ante penultimam. ut ægina. arthusa. sibylla. scolópendra. Quædam circũflectunt ultimã quæ patiuntur synæresin ut nausica ab eo quod est nausicãa. argyra ab eo quod est argyreos. sidera ab eo quod est sidereos: chrysa ab eo quod est chryseos.

Quædam circũflectunt penultimam: hoc est quæ desinunt in. a. breue habentq; penultimam natura longa. ut musa. glossa. mæa. althea.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio græcorum nominum masculinorum & fæmini-
 norum & neutrorum & communium duorum quæ ad tertiam de-
 clinationem latinam referuntur: diuersas habent terminatiões nomi-
 natui de quibus singulatim deinceps prosequemur. Quorum geniti-
 uus exit generaliter in. os. ut æas æantos. Datiuus fit a genitiō os. mu-
 tata in. i. ut æantos æanti. Accusatiuus fit. i. datiui mutata i. a. ut æan-
 ti æanta. Vocatiuus plærumq; similis est nominatiō. ut æas o æas at-
 rice. communiter o æan. Nominatiuus pluralis qui frequenter a lati-
 nis usurpatur: fit a genitiuo singulari os. mutata in. es. ut æantos æan-
 tes. Neutra tamen ex regula generali in. a. desinunt os. genitiui muta-
 ta in. a. ut epigrammatos epigrāmata. Genitiuus pluralis fit a geniti-
 uo singulari os. mutata in. o. mega. quare necesse est ut in habentibus
 accētum in antepenultima: mutetur in penultimam. ut æantos æān-
 ton. epigrammatos epigrammáton. Datiuus non usurpatur a latinis
 Accusatiuus pluralis qui frequenter usurpatur a latinis: fit ab accusa-
 tiuo singulari. addita. s. ut æanta æantas. Vocatiuus similis est nomi-
 natiuo eiusdem numeri. ut æantes o æantes.

De genitiuo quintæ declinationis.

In. a. desinentia quæ omnia ad tertiam declinationem latinam referun-
 tur: breuiant illud. a. tam in recto quam i obliquis. possuntq; habere
 accentum acutum in penultima siue illa sit breuis siue longa. ut do-
 gma. drama. Possunt & in antepenultima. penultima existente lōga.
 ut peripsēma. anádēma. diádēma. áthyрма. apóphthēgma. ænigma.
 Quædam circūflectunt penultimam. ut hæma. asthma. asma. doma.
 zoma. pagma. scoma. bema. Quæ omnia faciunt genitiuum assum-
 pta tos. ut dogma dogmatos. drama dramatos. Latini ex hac termina-
 tione genitiuum pluralem frequenter usurpant. sed mutant accētum
 in penultimam propterea quod ultima est longa quia scribitur p. o.
 mega. ut grāmma grammáton. epigramma epigrammáton. Martia-
 lis argutis epigrammaton libellis. hinc illud ineffabile dei nomē qđ
 ab hebræis quattuor litteris scribitur iod he uau he. pro quo ipsi le-
 gunt adonai tetragrammaton a græcis dicitur. Clæmens quoq; a no-
 stris frequenter citatur in libris peristromáton.

In. i. iota uel in ypsilon omnia sunt neutra græca. sed a græcis declinan-
 tur apud latinos indeclinabilia sunt. Disyllaba accentum habēt in pri

ma acutum. ut moly. cici. stimmi. commi. meli. sed ab eo composita in antepenultimam transferunt accentum. ut hydromeli. cœnomeli. oxymeli. Poly syllaba uero antepenultimam acuunt. ut piperi cinna bary. sinapi. quamuis penultima sit longa unde a latinis penultima circumflectitur in sinapis. & mittunt apud illos genitiuum in. os. purum. ut moly molyos. cici cicios. stimmi stimmios. commi commios meli melios. Neutra uero a communibus duorum generū in. is. terminatis antepenultimam acuunt: & ad modum communium declinantur. ut hic & hæc philopatris & hoc philopatri philopatridos. hic & hæc phygopolis & hoc phygopoli phygopolidos. Latini ex hac terminatione casus recto similes usurpant. ut Ouidius. moly uocant superi nigra radice tenetur.

In. o. mega desinentia omnia sunt generis fœminini: possuntq; reduci ad tertiam declinationem latinam: ut uoluit cæsar. habentq; accentū acutum in ultima. mittuntq; genitiuum in. oos. ut dido didioos. sapphō sapphōos cliō cliōos calypso calypsōos. erato eratōos myrtō myrtōos. lampedō lampedōos. manto mantoos. Datium formant os. mutata in. i. & accusatiuum os. mutata in. a. ut didoi didoa. sapphōi sapphoa. clioi clia. calypsoi calypsoa. Per synæresin tamen mittunt genitiuum in. us. hoc est ōos mutata in. us. in qua suscipiunt accentū circumflexum. ut dido didus. sappho sapphus. clio dius. calypso calypsus. manto mantus. Latini ex hac terminatione nominatiuū usurpant. & obliquos synærizatos. ut Ouidius in priapeia. Penelopes primam didus si prima sequatur. Idem epistola sapphus. an nisi legisses auctoris nomina sapphus. Idem in primo de arte. nec mihi sunt uisæ cliō cliusq; sorores. Accusatiuum quoq; usurpauit Vergilius quarto. æneidos. & nomie dido sæpe uocaturum. & Horatius. æoliis fidibus canentem sappho. & Ouidius in priapeia atlantiademq; calypso.

In. an. plerumq; sunt masculina acuentia finalem: assumuntq; os in genitiuo: & retinent semper. a. longum. ut titan titanos. pæan pæanos. pelecân pelecános. acarnan acarnanos. pan panos pro deo pastorum. Nam pan generis neutri pro eo quod est omne pantos per. t. facit. Composita uero penultimam acuunt. ut hermópan hermopanos. æupæan eupæanos. Latini ex hac terminatione genitiuum & accusatiuum utriusq; numeri usurpāt. ut Vergilius octauo æneidos. panos de more lycæi. Idem in bucolicis. mecum una in siluis imitabere panam canendo. Idem sexto æneidos. lætum pæana canentes.

In.en.per.e.longum.masculina reperiuntur & foeminina & communia duorum generum: quæ partim acuunt ultimam. ut ex masculinis hy mén. solén. lichén. adén. splén. zén. mén. & ex foemininis firen. troezen. partim acuunt penultimam. ut hic hélien. hic & hæc arsen. teren. quæ omnia os assumpta faciunt genitium. sed quædam retinent in obliquis. e. longum. ut hic splen splenos. hic zén zenos. hic chen che nos. hic men menós. hic damén daménos. hic solen solenos. hic li chen lichenos. hic hellen hellenos. hic irén irénos. hæc firen sirenos. hæc troezen troézenos. Quædam uertunt. e. longum in epsilon. ut hic adén adénos. hic auchen auchenos. hic pœmen pœmenos. hic limén liménos. hic azen azenos. hic pythmé pythmenos. hic & hæc ar sen arsenos. hic & hæc teren terenos. hæc phren phrenos. hæc glen nõ declinatur. Latini ex hac terminatione accusatiuos utriusq; numeri usurpant.

In.in.per.i.iota masculina siue foeminina ultimam acuunt: habentq; plarumq; alteram terminationem in.is. mittuntq; genitium in inis super nomiatiui terminationem. os. assumpta. ut hic delphin uel del phis delphinos. telchin uel telchis telchinos. actin uel actis actinos. hæc salamin uel salamis salaminos. eleusin uel eleusis eleusinos. rhin rhinos. Latini ex hac terminatione accusatiuum singularem & nomi natium accusatiuum & uocatiuum plurales frequenter usurpant. ut Ouidius sensit delphina melantho. Vergilius in bucolicis. orpheus in siluis inter delphinas arion.

In.yn.per.ypsilon generis masculini siue foeminini penultimam acuunt: atq; os assumpta faciunt genitium penultima longa. ut hic phorcyn uel phorcys phorcynos. mosyn mosynos. poltyn poltynos. hæc gôr tyn gortynos.

In.on.per.o.mega quæ ad tertiam nominis declinationem latinam re feruntur: quædam acuunt finalem. ut sarpedon. geryón. amazón. an redon. carchedon. chalcedón. Quædam acuunt penultimam. ut zé non. pláton. théon. croton. demophóon. laocóon. acheron. medon. Quædam circumflectunt ultimam: quæ scilicet sunt cōtracta ex acu ta & graui. ut demophon pro demophóon. posidon pro posidaon. laocoon pro laocoon. Quæ si habent in penultima ancipites hoc est. a. i. ypsilon longas: per o micron in obliquis declinantur. ut hic macha on macháonos. icetáon icetáonos. aretáon aretáonos. opáon opáo nos. apisaon apisaonos. alcmaon alcmaonos. lycaon lycaonos. elica

on elicáonos. protíáon protiaonos. amytháon amytháonos. orion
 orionos. ixion ixionos. amphíon ampbionos. hyperion hyperionos
 pandion pandionos. echion echionos. dolion dolionos. dolopion.
 dolopionos. molion molionos. nomion nomionos. iafon iafonos.
 Habentia uero easdem ancipites ante on. correptas: per. o. mega decli
 nantur. ut amphitryon amphitryonos. periction perictionos. pygma
 lion pygmalionos. eurytion eurytionos. deucalion deucalionos. ereu
 thalion ereuthalionos. endymion endymionos. actorion actorionos
 anthemion anthemionos. hippotion hippotionos. Habentia uero
 epsilon ante. on. o mega seruant. ut alcmeon alcmeonos. theon theo
 nos. eleon eleonos. medeon medeonos. simeon simeonos. Sed habē
 tia. æ. diphthōgon ante on o mega seruant. ut ægæon ægæonos. mæ
 on mæonos. actæon actæonos. Quod etiam aliquādo actæonos per
 o micron facit. Exeunt quoq; nōnunquam in.ontos. ut acherō ache
 rontos. laocoon laocoontos. Sed de his explicatius per uarias termi
 nationes agendum est.

Latini ex hac terminatione plarumq; accusatiuos utriusq; numeri usur
 pant. ut acheron acheronta. Vergilius atq; imis achéronta affat' auer
 nis. laocoon laocoōta. Idem illi agmine certo laocóonta petunt. de
 mophóon demophoonta. Ouidius in epistolis. phylli fac expectes de
 mophoonta tuum. pláton plátona. Horatius. pythagoran anitiq; re
 um doctumq; plátona. zenon zenona. Martialis. Democritos zeno
 nas inexplicitosq; platonas.

In. bon. definentia o mega seruant. ut bubon. onos. arrabon. onos.

In con. siue in chon definentia o mega seruant. ut glaucon. onos. lacon.
 onos. glychon. onos. Sed cycon. onos. o micron habet.

In don. definentia o mega seruant. ut sidon. onos. calydon. onos.

Aliquando tamen o micron habēt. ut findon. onos. authedon. onos
 aspledon. onos. macedon. onos. carchedon. onos. chalcedon. onos.
 chelidon. onos. mygdon. onos. farpedon. onos. uel onos. abodus cō
 posita per. nt. declinantur. ut chalcodon. odontos.

In. gon. definentia o mega seruant. ut ægon. onos. agon. onos. aliquan
 do o micron habent. ut trygon. onos. læstrygon. onos.

In lon. definentia o mega retinent. ut dolon. onos. solon. onos.

In. mon. definentia o mega retinent: ut simon. onos. ammon. onos. ti
 mon. onos. Aliquando per o micron. ut dæmon. onos. lacedæmon.
 onos. strymon. onos. æmon. onos. andræmon. onos.

In. non. definitia. o. mega retinent. ut daphnon. onos. platanon. onos
& similia. zénon. onos. finon. onos. menon. onos. aliquando per. o.
micron declinantur. ut agamemnon. memnon. canon.

In. oon. definitia in ontos exeunt. ut laocoön democoön.

In. pon. definitia o mega retinent. ut lampoon. onos.

In phon. definitia o mega retinent. ut tryphon. onos. typhon. onos. cir-
cumflexa per. nt. declinantur. ut plurimum. & seruāt semper o mega.
ut demophon. ontos. xynophon. ontos. aglaophon. ontos. ctesiphō.
ontos. cherophon. ontos.

In. ron. definitia o mega retinent. ut cythéron. onos. charon. onos. tre-
ron. onos. chiron chironos. pleuron. onos.

In son. definitia o mega retinent. ut æson. onos. thrāson. onos. aliqua
do per o micron declinantur. ut iason. onos. oloasson. onos.

In. ton. definitia o mega seruāt. ut pluton. onos. platon. onos. caton.
onos. myton. onos. croton. onos.

Nomina participialia p. nt. declinantur. ut pháethon. ontos. chāron. on-
tos. ucalegon. ontos. medon. ontos. creon. ontos. alcimedon. ontos.
amphimedon. eurymedon. ontos. autumedon. ontos. laomédō. on-
tos. phlegēton. ontos. pelagon. ontos.

Quæ synæresim non patiuntur per. nt. quemadmodum sua synerizata
declinantur. ut demophoon. ontos. democoön. ontos. hippocoön.
ontos. aglaophoon. ontos.

In. ar. habentia penultimam naturā longam eandem circumflectunt. ut
hemar. hepar. uthar. idar. Monosyllaba uero acuuntur. ut cár carós.
par. psar. disyllaba penultimam acuunt. ut mácar. ónar. damar. poly-
syllaba antepenultimā. ut delear. oniar. áliphar. cárear. In ar itaq; ma-
sculina & foeminina assumpta. os. faciunt genitiuum. quod si sūt mo-
nosyllaba producūt. a. ut car carós. par. parós. psar psaros. Si supra syl-
labam breuiāt illud. a. ut macar macaros. ónar. ónaros. damar dama-
ros. Neutra uero in atos. faciunt genitiuum. a. quoq; breui si sunt po-
lysyllaba. ut delear delearis. óniar oniatos. aliphar aliphatos. cárear ca-
reatos. & disyllabicorum aliqua natura longa penultimantia in tos.
quoq; faciunt genitiuum. ut hémar hématos. idar idatos. hépar hé-
patos. úthar úthatos. Penultimantia uero in breui faciūt genitiuum
in. ros. ut hypar hyparos. thénar thénaros. nectar nectaros. phréar ue-
ro quod ex hac ratione debuit facere phrearos & stear stearos : phrea-
tos & steatos faciunt.

In. er. per etā quæ masculina sunt: quædam acunt ultimam. ut monosyllaba. ther therós. ser serós. Et ex dissyllabis quædam ut soter. æther. aer. quædam acunt penultimam ut iber. Monosyllaba assumpta. os. faciunt genitium & seruant etā longum in obliquis. ut ther therós. pher pherós. ser serós. cer cerós. Sed supra syllabam masculinā acutifona si habent. t. ante. er. retinent. e. longum in obliquis. ut luter luterós. sotér sotéros. oletér oletéros. Excipiuntur aster asteros & pater pateros quæ uertunt. e. longum in breue. Quod si non habent. t. uertunt etā in. e. breue. ut ether æthéros. aer áeros. daer daeros. aner. aneros. Spinther uero & eleuther spintheros & eleutheros per. etā. longum faciunt. In er grauifona si penultimam habent longam uertunt e. longum in breue. ut pier pieros. phráter phráteros. Sed si penultimam habent breuem seruant. e. longum. ut iber iberos. erier erieros. panther uero simplicis seruat declinationem. Fœminina in. er. supra syllabam mutant. e. longum in breuem: ut máter máteros. méter méteros. deméter demeteros. thygater thygateros. In. er. neutra quæ rara sunt appositione os faciunt genitium. ut cer ceros. ab eo quod est cear cearos.

In. ir. per. ei. diphthongon. appositione. os. faciunt genitium. ut chirchiros. phthir phthiros. ir iros. & ab his cōposita antichir antichiros. polychir polychiros. His adde martyr martyros.

In. or. desinentia apud græcos omnia scribuntur per. o. mega præter hæc quattuor. anor. calor. aor. habent autem in. or. finita acutum accentū in ultima aut in penultima. Acutifona positione os faciunt genitiū seruantq; o mega in obliquis. ut phor phoros. ichor ichoros. Etiam grauifona habentia. l. ante. or. seruant o magnum. ut celor celoros. pelor peloros. Sed si non habent. l. uertunt. o. longum in breue. ut nestor nestoros. hector hectoros. mentor mentoros. mestor mestoros. mnestor mnestoros cum proprium est uiri. nomen. sed mnestor adiectiuium o magnum retinet.

In. or. communia habent o micron in obliquis. ut hic & hæc apator apataros. ameter ameteros. pandamator pandamatoros.

In. or. neutra. o. magnum retinent in obliquis. ut helor heloros. tecmor tecmoros. Heteroclitā uero sunt scor scatos. & hidor hidatos. Ex desinentibus in. r. latini frequenter accusatiui utriusq; numeri usurpāt: ut ab eo quod est car. Ouidius quarto metamor. lyciæq; propinquos

caras adit. & ab eo quod æther Vergilius primo geor. Quacumq; il-
la leuem fugiens secat æthera pēnis. Idem. aëra per uacuum ferri. Ex
nominibus terminatis in. or. prope semper accusatiuus usurpatur. ut
hector hectora. nestor nestora. rhetor rhetora.

In. as. quæ ad tertiam declinationem latinam referuntur: si sunt mascu-
lina penultimam acuiunt: mittuntq; genitiuum in antos. ut abas abā-
tos. acamās. acamantos. acragas. acragantos. adamas adamantos. æas
æantos. alybas alybantos. andrias andriantos. apēsas apēsantos. áras
árantos athamas athamantos. átlas átlantos. bibas bibantos. babras.
babrantos. calchas calchantos. cánas canantos. cáras carantos. chari-
das charidantos. chelas chélantos. cyphas cyphantos. cyrbas cyrbā-
tos. coryphas coryphantos. elephas elephantos. gigas gigantes. imas
imantos. lycabas lycabantos. midas midantos. cēdas cedantos. pallas
pallantos. pelecas pelecantos. periphas periphantos. phidas phidan-
tos. phylas phylantos. phorbas phorbantos. polydamas polydaman-
tos. prophas prophantos. salgas salgantos. teleutas teleutantos. teu-
thras teuthrantos. thaumas thaumantos. thoas thoantos. tolmas tol-
mantos. Fœminina uero ultimam acuiunt assumuntq; in genitiuo
d. ut acras acrados. lampas lampados. pallas pallados. plias pliados.
monas monados. dyas dyados. trias triados. hebdoas hebdoados. og-
doas ogdoados. decas decados. Arcas uero unum ex masculinis seq-
tur fœmininorum rationem Latini ex hac terminatione genitiuos
usurpant. ut Lucanus in. ix. Pallados in medio confecit pectore gor-
gon. Datium quoq; ut Papinius in achilleide. Pallidi littoræ cele-
brabat scyros honorem. & accusatiuum. ut Martialis. Pallada præte-
reo: res agit illa tuas & fere accusatiuus semper ab autoribus usurpa-
tur. ut ab eo quod est apēsas. Papinius in tertio theba. nomine lernæi
memorant apēsanta coloni. Et ab eo quod est calchas. Vergilius. ii.
æñ. magno calchanta tumultu protrahit in medios. Reperiuntur
quoq; non nulla quæ mittunt genitiuum in. anos. ut melas melanos
talas talanos.

In. es. per. eta. masculina quæ ad tertiam declinationem latinam refe-
runtur: plerumq; acuiunt penultimam: mittuntq; genitiuum in. etos
æque per eta. ut charēs charetos. chremēs chremetos. comes cometos.
crates cratetos. cures curetos. dares daretos. epiales epialetos. gyes gye

tos. gloees gloeetos. ignes ignetos. laches lachetos. lebes lebetos. magnes magnetos. massēs massetos. mastles mastletos. meges megetos. mēdes mēdetos. myces mycetos. mynes mynetos. morges morgetos. neres etos. penes penetos. phagres phagretos. pydes pydetos. pigres pigretos. pyles pyletos. planes planetos. tigres tigaretos. tapes tapetos. thales thaletos. Hæc aliquando mittunt genitium in. u. ut chares charu. comes comu. dares daru. gyes gyu. myces mycu. pydes pydu. pyles pylu. Monosyllaba quoq; acutifona in. etos. faciunt genitium: ut cres cretos. gnes guetos. thes tbetos. & acutifona plurium syllabarum: ut argēs argētos. ablēs ablētos. admēs admētos. homithnes homithnetos. Et nomina quædam latina quæ in sermonem græcum traducta amittunt. n. quam rursus in genitio refumunt: ut clemes clementos. cresces crescentos. prudes prudentos. pudes pudentos. uales ualentos. Composita a cleos quod est gloria circumflectunt ultimam: mittuntq; genitium in. eos. per. e. p̄silon. ut agathocles agathocleos. pericles pericleos. sōphodes sōphocleos. Latini ex hac terminatione accusatiuū utriusq; numeri usurpant: Silius libro quarto. Illum sidonio fulgentem ardore tapeta. Papinius prima theba. altosq; inferre tapetas. Ouidius in epistolis. Viginti fuluos operoso exare lebetas. Ausonius. fidilibus fama est cœnasse agathoclea regem.

In. æs. diphthongon. unum reperitur fœmininū hæc dæc dætos & unū commune duorum pæs quod facit pædos.

In. eus. diphthongon quæ ad secundam declinationem referuntur. ultimam semper acuiunt: mittuntq; genitium in. eos. uel in. ei. & datiuum in. ei. solutas uel per synæresin contractas. accusatiuum in. ea. uocatiuum in. eu. s. nominatiui ablata. Latini ex hac terminatione omnes casus usurpant: ut pentheus pentheos uel penthi pentheo uel penthi penthea. o pentheu. Martialis fiet philomela nefas incesti teros & que Vergilius in buco. aut ubi mutatos terei narrauerit artus. Idem in eodem orphi calliopea lino formosus apollo. Iuuenalis. alci noen bacchi thebas & terea fausti. Ouidius sexto meta. ut uoluere ambæ uoluisti tu quoq; tereu. sed. eu. circumflectitur per regulam octauam. quod diphthongus finalis habens ypsilon in fine circumflectitur: si tonum accipit. Vergilius quarto geor. illa quis & me inquit miseram & te perdidit orpheu.

In. is. omnia reducuntur ad tertiam nominis declinationem latinam: quorum quædam acuunt ultimam: ut crepis. enemis. auletris & omnia fere patronymica: ut priamis. æneis. thebais. Quædam acuunt penultimam. ut paris. crathis. cypris. themis. thetis. memphis. Quædā acuunt antepenultimam. ut sibiris. thamyris. adonis. theognis. charybdis. Sed in. is. propria masculina in. dos. faciunt genitiuum. ut adonis adonidos. paris paridos. theognis theognidos. Habentia quoque penultimam longam: ut eunis eunidos. gymnus gymnidus. latris latridos. Et a polis quod est ciuitas composita masculina sola uel communia: ut agepolis agepolidos. eupolis eupolidos. hic & hæc phygopolis phygopolidos. apolis apolidos. Et composita a mantis quod est uates. ut cœcimantis cœcimantidos. promantis promantidos. Et habentia ante. is. unam consonantem: ut crathis crathidos. Sed habentia duas immutabiles in thos faciunt. ut ornis ornithos. mermis mermithos. Monosyllaba uero habentia. i. longum additione. o. in os. faciunt genitiuum: ut cis cios. lis lios. Appellatiua etiam & non de nominatiua quæ penultimam habent breuem: per os. purum mittunt genitiuum: ut echis echios. mantis mantios. ophis ophios. Et quædam propria ut agis agios. agepolis agepolicos. anacharis anacharfios. busiris busirios. gaozis gaozios. iphis iphios. sentis sentios. sybaris sybarios. thamyris thamirios. zenis zenios. Quorum aliqua per dos plærumque inflectuntur: ut agis agidos. thamyris thamyridos. agepolis agepolidos. busiris busiridos.

In. is. polysyllaba fœminina non habentia duas terminationes per dos faciunt genitiuum. Siue sint acutifano ut cnemis cnemidos. priamis priamidos. Et huiusmodi patronymica fœminina. auletris auletridos. coronis coronidos. crepis crepidos. doris doridos. pagasis pagasidos. strategis strategidos. Siue circumflexa: ut bedis bedidos. molis molidos. Siue barytona: ut cypris cypridos. citharis citharidos. despotis despotidos. eris eridos. memphis memphidos. mēnis mēnidos. politis politidos. toxotis toxotidos. Quæ autem sequuntur per os purum declinantur. acris acrios. athlibis athlibios. charybdis charybdis. xoios xoios. ciferis ciferios. dmois dmoios. epictesis epictesios. geris gerios. hybris hybrios. lachusis lachusios. nemesis nemesios. megyris megyrios. panegyris panegyrios. sardis sardios. scepsis scepsios. episcēpsis episcēpsios. sois soios. tamiathis tamiathios. Et breui penul

timantia: ut conis conios. spanis spanios. polis polios. Et ab eo composita foeminina solum. ut acropolis acropolios. Aduertendum tamen quod illa quæ communiter faciunt genitium in. dos. more ionico per. os. purum declinari possunt: ut paris paridos. uel parios. menis menidos uel menios. thetis thetidos uel thetios. memphis memphidos uel memphios. Latini ex hac terminatione omnes casus usurpant: genitium. ut Iuuenalis. Curritur ad uocem iucundam & camen amicæ thebaidos. Datium ut Catullus. morte feror thesei qualem minoida luctum. Sabinus in epistola demophoontis ad phyllida phyllidi demophoon patria dimittit ab urbe: quibus in locis quia. i. terminalis breuiatur: accentu græco sunt proferenda. Accusatiuum quoq; ut Aufonius. rex magis an regnum minoida sollicitat grex. Vergilius. phyllida mitte mihi meus est natalis iolla. Papinius in calce thebaidos. neq; tu diuinam æneida tenta. Vocatiuum quoq; ut idem in eodem loco. O mihi bis senos multum laborata per annos thebai. & Ouidius in epistolis. Prima mihi nutrix æoli dixit. amas. Nominatiuus præterea accusatiuus & uocatiuus plurales usurpantur cum in. es. uel in. as. breues terminantur: ut acheloides uel acheloidas cadmeides uel cadmeidas. belides uel belidas.

In. eis. diphthongon per epsilon & iota. & ois per. oi. diphthongon quoq; quæ sunt polysyllaba unius generis siue trium: in entos mittunt genitiuum: ut seleis seleentos. simois simoentos. pyrois pyroentos. opois opoentos. charieis charientos. timeis timeentos. phoneis phoneentos. Monosyllaba uero masculina per eis diphthongon per. enos. faciunt genitium: ut his henós. ctis cténós. dis denós. & ab eo composita: ut medis medenos. udis udenos. Clis autem clidos facit & anteris anteridos. Latini ex hac terminatione nominatiuum & accusatiuum frequenter usurpant. Vergilius prima æn. ubi tot simois correpta subundis. Idem in quinto. hectoreos amnes xanthum simoentaq; testor. Ouidius secundo meta. interea uolucres pyrôis eous & ethon. flaccus quinto argonauticón. & formidantem patrios pyrôenta dolores.

In. is. per ypsilon quædam circumflectunt ultimam ut ichthys. & ex monosyllabis mys sys. quædam grauant eandem ut tiphys. botrys. necys rhadamanthys. quæ omnia masculina sunt: retinentq; in genitiuo. ypsilon & faciunt in. os. purum. ut ichthys ichthyos. mys myos. sys.

fyos. tiphys tiphyos. botrys botryos. necys necyos. rhadamanthys rhadamanthynos. Acutifona uero quæ per tria genera declinantur uertunt in obliquis. ypsilon in epsilon ut oxyx oxeos. tachys tacheos. brachys bradeos. ocys oceos. pachys pacheos. Horum neutra in. ypsilon de finentia masculinorum seruant declinationem. Composita a simplicibus in. ys. eodem modo inflectuntur: sicut sua simplicia: ut callichthys callichthyos. Quoniam ichthys ichthyos fecit. tribrachys tribracheos: quoniam brachys bracheos. Sed si aliter componantur in. dos. faciunt genitiuum. ut epelys epelydos. neelys neelydos.

In. ys. foemina grauitona per. yos. mittunt genitiuum: ut pitys pityos. chelys chelyos. genys genyos. Excipitur comys cornythos. & corys corythos. Acutifona uero per dos declinantur: ut chlamys chlamydos. pelamys pelamydos. crocys crocydos. Oxytona præterea siue circumflexa habentia solum in nominatiuo. i. longum & in obliquis breue per. yos. pugæ declinant. ut erimnys erimynos. tethys tethyos. ophrys ophryos. drys dryos. Aglys tamē aglythos facit. Latini ex hac terminatione genitiuum usurpant ut Lucanus in primo tethyos unda uagæ lunariibus æstuat horis. & Vergilius accusatiuum in buco. quæ tētare tethyn ratibus.

In. os. per. o. mega monosyllaba acutifona siue habentia. d. t. th. per. os. purum faciunt genitiuum: ut dmos dmoos. trōs troōs. thōs thoōs. Quæ uero non habent in. tos. ut chros chrotos. phos photos. Polysyllaba etiam oxytona. ut aptōs aptōtos. agnōs agnōtos. hidrōs hidrōtos. & breui penultimantia. ut monoceros monocerotos. rhinoceros rhinocerotos. gelos gelotos. eros erotos. Quæ uero lōga penultimant per. o. purum declinantur. ut heros heroos. minos minoos. Excipitur elos elotos per. eta. quoniam elos erat per epsilon. Attici uero herogero. mino. elo. dicunt. s. nominatiui remoto.

In. os. duo sunt neutra circumflexa mittentia genitiuum in. tos. phos. photos. & os. otos. Martialis ab eo quod est rhinoceros accusatiuum usurpauit: in distichis. gestauit modo fronte me iuuenus. uerum rhinoceros me putabis.

In. us. quæ per. oy. diphthongon a græcis scribuntur circumflectentia ultimam per. untos. mittunt genitiuum: ut placus placuntos. simus simuntos. opus opuntos. cerasus cerasuntos. anthemus anthemun-

tos.phycus phycuntos.hydrus hydruntos.hiericus hiericuntos.trape-
 zus trapezuntos.Quæ omnia per synæsin contracta sunt ab ois in.us
 ut opois opus.cerafois cerasus.Acutifona in.os.purum mittunt ge-
 nitium.ut bus boós.nus noós.chrús chroos.chnus choos. Excipi-
 tur pus cum suis compositis quæ mittunt genitium in.odos.ut pús
 podos.chytrapus chytrapodos.dipus dipodos.tripus tripodos.cedi-
 pus cædipodos.quod & cædipu facit attice.declinātur etiam apud poe-
 tas edipodes cædipodu.per primam declinationem.Excipitur quoq;
 odus odontos cum suis compositis quæ omnia exeunt in.ontos.si-
 cut & suum simplex.ut argiodus argiodontos.cynodus cynodontos.
 cauliodus cauliodontos.Latini ex hac terminatione tum rectos tum
 obliquos usurpare solent. Vergilius.x.æneidos.Est amathus est celsa
 mihi paphos.Ouidius decimo.meta.at si forte roges fœcūdā ama-
 thunta metallis.Idem primo de ponto cæde puer facta patroclus opu-
 ta reliquit.Lucanus libro.ix.meritum phycunta ruinas.Curtius regi-
 onem inquit eam usq; ad trapezunta defendere.Lucanus in septio &
 subdita sipus montibus.Hinc sipuntos in genituo & sipunta in accu-
 satiuo.unde postea si pōtus siue si pōtus ea ciuitas in appulia dicta est.
 In.ns.uel.rs.uel.ls.grauifona sunt & per duas consonantes in obliquis
 declinantur.ut tyrys tyrinthos.helmins helminthos.macars macar-
 tos.per.t.exile.nam habentia.a. ante duas illas consonantes in.tos.
 mittunt genitium.nōn habentia.a.in thos per.th.Itaq; ex hac ratio-
 ne hals' haltos debuit facere. Sed ut seruaret daseam nominatiui ha-
 los fecit.Omnis enim uocalis præcedens liquidam si post eam sequā-
 tur.d.uel.r.uel.th.tenuatur.& quia obliqui similes nominatiui spiri-
 tus habent:abiectum est.t.& fecit halos.Papinius in quarto theba.ab
 eo quod est tyrys accusatiuum usurpauit.suus excit in arma antiquā
 tyrintha deus.

In.ps.finita per.p.in obliquis declinantur: siue sint monosyllaba siue
 polysyllaba.Composita siue simplicia: sed polysyllaba penultimam
 acunt monosyllaba quoq; acuntur.ut ops opos.thops thopos.cy-
 clops cyclopos.lælaps lælapos.euryops euryopos. Excipiuntur hæc q̃
 loco.p.suscipiūt.b.in genituo.propter harum litterarū affinitatē un-
 de & alatinis per.b.quoq; in genituo consueuerunt scribi.lips libos.
 nips nibos.phaps phabos.phleps phlebos.åraps arabos.chalyps cha-
 lybos.chernips chernibos.tharyps tharybos.& tria per.ph.cinyps.

cyniphos. catelips catelyphos. sciraps sciraphos. Sed aduertendum est quod in. ops. polysyllaba per o micron scribuntur. ut athiops athiops. merops merops. cecrops. opos. œnops. œnops. pelops pelops. Præterquam hydrops hydrops. cyclops cyclops. molops molops. conops conops. nyctalops nyctalops. cercops cercops. scolops scolops. myops myops. canops canops. & quæcumq; deducuntur ab ops opos quod est oculus: ut helicops helicops. sicut e contrario quæ ab ops opos quod est uox omicron habent: ut merops merops. Latini ex hac terminatione accusatiuos utriusq; numeri cum nominatio plurali frequenter usurpant. Horatius primo ser. pastorem saltaret uti cyciopa rogabat. Vergilius. iii. æn. infandi cyclopes et altis montibus errant. Idem in. xi. ætnæos uidit cyclopes ulysses.

In. ax. quædam accentu acuto in penultima proferuntur. ut thorax. phæax.anax. phylax. corax. Quædam circumflectunt penultimam. ut aulax. climax. hylax. cyax. syax. Quæ in obliquis. c. habent. ut thorax. thoracos. phæax phæacos. quæ aliquando. t. cum. c. accipiunt. utanax anacos uel anactos. astyanax astyanacos uel astyanactos. hippoanax hipponacos uel hipponactos. aulax aulacos. climax climacos. Quæ uero a uerbis i. zo. definientibus deriuantur. g. accipiunt in obliquis. ut ab harpazo quod est rapio harpax harpagos. a crazo quod est uoco cecrax cecragos. a spazo quod est iugulo aposphax aposphagos. Similiter atrax atragos lalax lalagos. Sed dissyllaba masculina natura longa penultimantia habent. a. productum. ut thorax thoracos. phæax phæacos. œax œacos. ilax ilacos. plutax plutacos. Excipiuntur hylax hylacos. & cyax cyacos. & syax syacos. Positione uero longa penultimantia corripunt. a. ut harpax harpagos. cecrax cecragos. Neax autem & phenax & chordax. a. producant. sed cabax indifferentem habet. Superbissyllaba breui existente penultima. a. producant. ut hierax hieracos. œcophylax œcophylacos. asphalax uero asphalacos corripit. Latini ex hac terminatione frequenter accusatiuos utriusq; numeri cum nominatio plurali usurpant. Iuuenalis uiridem thoraci iubebit afferri minimasq; nuces. & Martialis. accipe belligeræ crudum thoraci mineruæ. Vergilius in septimo æneidos. umbonum crates alii thoracas ahenos. Idem in tertio. puerum astyanacta trahebat ad soceros.

In. ex. per. e. longum acuiunt penultimam. seruantq; illud. e. longum in obliquis. ut myrmex myrmecos. narthex narthecos. scolex scolecus. pelex pelecus. talex talecos. bex quoq; bechos. hyfplex uero & ab eo compositum anthyplex hyfplegos & anthyplegos faciunt. Habentia uero o mega in penultima uertunt. e. longum in breue. ut alopex alopecos.

In. ix. partim acuiunt penultimam ut perdix. cilix. tettix. partim circumflectunt. ut choenix. phoenix. fuscipiuntq; c. in genitiuo plerumq; ut perdix perdicos. cilix cilicos. choenix choenicos. phoenix phoenicos. Tettix uero tettigos & mastix mastigos per. g. facit. & ornix ornichos per. ch. Communia autem quæ a foemininis fiunt: simplicium seruant declinationem. ut hic & hæc callithrix callitrichos quia thrix trichos fecit. homostix homostichos: quia stix stichos fecit. In lix uero finita. i. correptum habent ubiq; ut cilix cilicos. helix helicos. homelix homelicos. Latini ex hac terminatione usurpant accusatiuos cum nominatiuo plurali. ut cilix cilica cilices cilicas. phoenix phœnica. phœnices phœnicas.

In. yx. per ypsilon partim acuiunt penultimam. ut bombyx. bebryx. onyx. fardonyx. coccyx. ortyx. Partim circumflectunt eandem ut ceryx. doedyx. Masculina uero simplicia natura longa penultimantia. c. habent in obliquis. ut ceryx cerycos. doedyx doedycos. athyx athycos. thranyx thranycos. Etiam positione longa penultimantia: quæ habent in ultima syllaba. b. uel. g. uel. d. uel. pt. ut bombyx bombycos. Et penultimantia in. e. ut eryx erycos. & habentia in penultima. a. sine. g. ut adryx adrycos. Nam habentia. g. per. g. declinantur. ut pharygx pharyggos. larygx laryggos. quæ nos per. n. enunciamus pharynx & larynx. Superbisyllaba quoq; penultimantia in. a. g. habent. ut tarbaryx tarbarygos. Et penultimantia in. o. non illato. n. uel. b. ut coccyx coccygos. mortyx mortygos. ortyx ortygos: quod & ortygos fecit apud philemonem. Item quæ apheugo & zeugo componuntur. ut prophyx prophygos. homozyx homozygos. Sed habentia. n. ch. habent in obliquis. ut onyx onychos. stonyx stonychos.

In. yx. foeminina multisyllaba per. g. declinantur: nisi alia ratio prohibeat ut antyx antygos. pompholyx pompholygos. pteryx pterygos. Sed monosyllaba acutifona plerumq; g. habent. ut styx stygos. Nyx tamen nycos & nyctos facit. & ampyx ampycos. Sciendum autem quod in. yx. simplicia habentia longa natura uel positione in nominatiuo

solo.y.natura corripunt.in aliis autem casibus producant natura.

Composita autem & penultimantia breui ubiq; corripunt.

In.ox.per.o.mega rara sunt eaq; fere monosyllaba acutifona.habentq;
in obliquis.c.ut ptóx ptoós.box bocos.Excipitur rox quod per.g.fa
cit rogos.& cyamotrox cyamotrogos.quia a trogo quod est uoro cõ
ponitur.g.in obliquis accepit.

In.x.habentia.g.ante.x.quam nos ut paulo ante diximus quasi.n.pro
ferimus per.g.in obliquis declinantur:ut pharygx siue pharynx pha
ryngos.larygx siue larynx laryngos.menigx siue meninx meningos.
sphygx siue sphynx sphynchos.salpygx siue salpinx salpingos.lygx ul
lynx lyngos.lynx uero pro fera lyncos facit.Habētia tamen aliam cõ
sonantem ante.x.per.c.declinantur.ut olx olcos.sarx sarcos.

Finis.